

Szabadszavas beszámoló

2019 november 2 és 9-e között vettem részt az Europass Teacher Academy keretében egy dublini továbbképzésen. A témám a 4Cs (kommunikáció, kreativitás, kritikai gondolkodás és kooperáció) a 21.századi oktatásban volt.

Választásom oka az volt, hogy az oktatás és a körülöttünk lévő világ elképesztő gyorsasággal változik, és szerettem volna valami olyat tanulni, és aztán továbbadni a diákjaimnak, amit az iskola falain kívül is használni tudnak. A kurzus leírása ezzel kecsegtetett. Persze a választásomban szerepet játszott a helyszín: Dublin megismerése, a nyelvtanulás lehetősége és az időpont is. Ez utóbbin kívül mindegyik elképzelésem maximálisan teljesült. Az utazásra csak ősszel került sor, amit így utólag egyáltalán nem bánok.

A kurzus fantasztikus volt. Tanárunk, Robert nagyon profi volt a témában, emellett nagyon empátikus és kiválóan irányította a soknemzetiségű 13 fős csoportunkat. Voltak köztünk tanárok Görögországból, Bulgáriából, Lengyelországból, Németországból, Szerbiából, Írországból és én, egyedül Magyarországról, ami a nyelvtanulás szempontjából nagyon hasznosnak bizonyult. A társaság nagyon együttműködő és nyitott volt, nagyon hamar baráti kapcsolatok alakultak ki. Sajnos kevesen tanítottak középiskolában, illetve a legtöbben nyelvtanárok voltak, de így is nagyon sok hasznos dolgot osztottunk meg egymással.

Nagyon hamar kiderült, hogy a különböző, elsősorban közép- és déleurópai országokból jött tanárok mindenhol hasonló problémákkal szembesülnek a mindennapokban, és jó volt látni, hogy mindannyian keressük rájuk a megoldásokat. A két legfontosabb nehézség a diákok motiválása, hiszen már ezer más helyről juthatnak nagyon könnyen információhoz az iskola keretein kívül, és a diákok egymás közötti nagyon éles, nagyon kritikus megnyilvánulásai, amelynek keretei sokszor nagy károkat okoznak a többiek személyiségében. A megoldás, úgy tűnik mindkettőre azonos: az új módszerekkel történő, készségfejlesztésen alapuló, kreativitást értékelő és igénylő oktatási módszerek alkalmazása. A kurzustól ezekre vártunk és kaptunk megoldási javaslatokat. Az ott tanultak arra hívták fel a figyelmünket, hogy nem elég csak néhány divatos módszert becsempésznünk az oktatás folyamatába, hanem az egész struktúrát kell újraszervezni, a diákok minél komplexebb képzettségével és minél erősebb bevonásával az oktatási folyamatba. Persze megtanultuk azt is, hogy egy tanár nem akkor lesz modern, ha mindenáron az új dolgokat erőlteti, hanem akkor, ha az adott csoporttal vagy osztállyal együttműködve megtalálja a leghatékonyabb módszereket. Ebben segít a 4Cs.

Miket is tanultam?

A kommunikációval úgy vélem, eddig is jól boldogultam, de megtanultam, hogy a hitelesség, a nyitottság, a másokra való ráhangolódás mennyire fontos dolgok. Ugyanakkor az is elengedhetetlen, hogy kritikus viszonyuljunk minden körülöttünk lévő dologhoz, legyen az információ vagy bármilyen más megnyilatkozás, mert a mérhetetlen nagy információtömegben könnyen becsapjuk magunkat. A verbális eszközök mellett a nonverbális eszközök még tudatosabb használata nagyban segítheti az eredményes oktatást. Ezen készségek kialakítása a diákokban pedig az ő iskolán kívüli életükben a siker alapja lehet.

Különösen hasznosnak éreztem és itthon gyakorlom is a tanítványaimmal a konstruktív visszacsatolás alkalmazását a kritika megfogalmazásánál. Az Austin pillangója című videót már több osztályban is megbeszéltük, és a leszűrt tanulságok alkalmazását gyakoroljuk. A nem bántó kritika elősegítheti a fejlődést. Persze ennek gyakorlása, szokássá válása időigényes, de nagyon hasznos folyamat.

Ugyancsak megismertük a 10000 órás szabályt az eredmények eléréséhez, és a kompetenciák 4 szintjét is. Sokat tanultunk a motivációról is. A kurzus tudatosította bennünk azt, amit már tudtunk, hogy a diákok milyen más rendszer szerint választanak, így milyen más módon motiválhatóak.

A döntéshozatalnál a leghasznosabbnak a látszólag mesterkéltnak, de a gyakorlatban jól működő 6 kalap módszert találtuk. És még sorolhatnám a sok hasznos tudnivalót, amit nem csak a kurzus vezetőjétől, hanem egymástól is megtanultunk. A legfontosabb azonban az, hogy bármennyire is nehéz, meg kell tanulni „a dobozon kívül” gondolkodni, kilépni a komfortzónánkból és erre kell ösztönöznünk tanítványainkat is, és a kreativitásra, az egymás segítségére helyezni a hangsúlyt. „Ha gyorsan akarsz haladni, menj egyedül, ha messzire akarsz jutni menjetek együtt.” – ahogy az afrikai közmondás megfogalmazza.

Persze ez csak a kurzus egyik pozitívuma volt. A másik, hogy nagyon jó volt találkozni olyan más oktatási rendszerből, más országból jött, hasonlóan gondolkodó emberekkel, akiktől nem csak tanulni lehetett, de akikkel jó volt együtt lenni az órákon kívül is. Kapcsolatok, barátságok születtek ez alatt az egy hét alatt, a kurzus résztvevői között, de azon kívül is. Nagyon jó döntés volt a host familyt választani, még ha sok utazással is járt. Picit beleláttam az ottani emberek életébe, vendéglátóim Kiara, Gerry és családjuk egy hétig befogadtak maguk közé. Úgy tapasztaltam, hogy az írek kedves, segítőkész emberek, szívesen látogatnék vissza ebbe az országba.

Persze kevés volt az egy hét. De sok csodát láttam Dublinban és az egy napos kiránduláson is.

Rádöbbsentem az időjárás meghatározó szerepére. Megtapasztaltam, az ír pubok egyedi, különleges hangulatát, megnéztem a csodás királyi palotát, beleszerethettem a György - korabeli épületek fantasztikus színes ajtóiba. Megnéztem a „kötelező látnivalókat” a Trinity college-t, Oscar Wilde szobrát, a Szent Patrik székesegyházat, a Guinness múzeumot, a parkokat, a múzeumokat és a csodás Malahide kastélyt is. És részese lehettem egy időutazásnak a Swenybe, ahol megvehettük a Joyce által legendássá tett citromszappant, és meghallgathattuk a semmivel össze nem hasonlítható hangulatú felolvasást Joyce műveiből. És persze bejártuk a Griffon streetet,

ahol minden kapható és átsétálhattunk a várost kettészelő Liffey folyó rengeteg hídján is. És aztán kimozdultunk Dublinból is. Glendalough-ba, Wicklow-ban csodálhattuk meg Írország természeti szépségeit, a fekete arcú fehér birkákat és ellátogattunk Kilkennybe is, a korábbi fővárosba is.

Azt hiszem a kurzus és az Írorszáiban eltöltött egy hét minden várakozásomat felülmúló élményt jelentett. Köszönöm a lehetőséget.

